

μέγα ψύχος και ισχυράν θερμότητα. Ἡ περιβόητος τριχίνη (σκόληξ ἀναπτυσσόμενος ἐντὸς τῶν σαρκῶν τοῦ χοίρου) ἀντέχει εἰς ψύχος 20 βαθμῶν κελσίου ὑπὸ τὸ μηδέν και εἰς θερμότητα 56° K. Τινὲς ἐγκλιεῖνται ἐντὸς θήκης και δύνανται ὑπὸ ἀκαίρους περιστάσεις νὰ διαμεινωσιν ἐν τῇ καταστάσει ταύτῃ ἐπὶ ἐβδομάδας ἢ και ἔτη, ἄχρις οὐ εὐνοϊκὴ τις περίστασις τοὺς ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν ζωὴν.

Ἡ ἐνέργεια τῶν παρασίτων ἐπὶ τοῦ ξενίζοντος ταῦτα, ἀναλόγως τοῦ εἶδους τῆς βιοτείας τούτων και τοῦ τόπου, ἐν ᾧ εὐρίσκονται, εἶνε και διάφορος. Τινὰ τούτων ζῶσιν ἐπὶ τόπων ὀλίγων εὐαισθητῶν και εἶνε τοσοῦτον ὀλιγαρκῆ, ὥστε ὁ ξενοδόχος τὴν ὑπαρξίν ὀλίγων τινῶν ζῶων οὐδὲως παρατηρεῖ. Ἄλλα καθίστανται κατὰ τὸ μᾶλλον και ἥττω εἰς μέγαν βαθμὴν ὀχληρά, χωρὶς ὅμως νὰ ἐπιφέρωσι βλάβην τινὰ εἰς τὸν ὄργανισμόν τοῦ ξενοδόχου τῶν. Ἐπικίνδυνα ὅμως καθίστανται ἐκεῖνα τὰ ὁποῖα ἀπαντα τὸν ὄργανισμόν ἐξασθενίζουσι, ἢ προκαλοῦσι νοσώδεις μετασχηματισμοὺς ἐπὶ τῶν ὀργάνων ἐκείνων ἐπὶ τῶν ὁποίων ζῶσιν. Ὡς ἐκ τούτου προκύπτουσι νοσήματα κατὰ τὸ μᾶλλον και ἥττον ἐπικίνδυνα, ἅτινα οὐχὶ σπανίως και τὸν θάνατον ἐπιφέρουσι. Τινὰ ἴμως τῶν παρασίτων ἔχουσι ἐπὶ τοῦ ξενοδόχου τῶν και ἱαματικὴν ἐνέργειαν, ὡς π. χ. αἱ βδέλλαι, αἵτινες παρὰ τῶν ἱατρῶν διατάσσονται ὡς φάρμακον.

Ἐπειδὴ δὲ ἀπειροὶ αἱ ποικιλίαι τοῦ τρόπου τῆς παρασιτικῆς βιοτείας, διὰ τοῦτο ἀδύνατον εἶναι ἐνταῦθα νὰ πραγματευθῶμεν ἀπάσας, θέλομεν δὲ περιορισθῆ ἐν τοῖς ἐξῆς νὰ περιγράψωμεν τὰς κυριωτέρας μορφὰς τοῦ παρασιτισμοῦ.

Ὡς πρὸς τὸ εἶδος τῆς βιοτείας αὐτῶν τὰ παράσιτα καταλέγονται εἰς δύο τάξεις, ἧτοι τὰ ἐξωπαράσιτα ἢ ἐπίζωα, ἅτινα ζῶσιν ἐξωτερικῶς ἐπὶ τοῦ σώματος τοῦ ξενοδόχου, και τὰ ἐντοπαράσιτα ἢ ἐντόζωα, ἅτινα παρασιτοῦσιν ἐν τῷ σώματι τούτου. Μεταξὺ ἀμφοτέρων τῶν τάξεων ὑπάρχουσι πολλαὶ μεταξὺ μεταβάσεις ἢ κρικοὶ. Ἀρχόμεθα δὲ ἀπὸ τῶν ἐντοζῶων, διότι ταῦτα ἀπλουστάτας ἔχουσι μορφάς.

Εἰς τὰ ἀτελεστάτα ἐντοπαράσιτα ἀνήκουσιν τὰ ἀγελαῖα (gregarinae) ἐξ ὧν τὸ εἶδος μονόκυστις ἢ εὐστροφος (monocystis agilis) ἀπαντᾷ ἐντὸς τῆς ἔλμινθος τῆς χερσαίας (τοῦ σκόληκος τῆς γῆς, lumbricus terrestris). Τὸ σῶμα τῶν ἀγελαίων συνίσταται ἐξ ἡμιπῆκτου και βλενωδους μάζης (πρωτοπλάσματος), πλήρους κοκκίων, ἣν περιβάλλει δέρμα στερεὴν, ἐν τῷ ἐσωτερικῷ δὲ κέντρῳ εὐρίσκεται φυσαλοειδῆς πυρῆν. Ἐνίοτε τὸ σῶμα φέρει προβοκοειδοειδῆ ἢ τυλοειδῆ πρὸς προσκόλλησιν συσκευῆν. Εἰς τὰ ζῶα ταῦτα δὲν ὑπάρχουσι εἰδικὰ ὄργανα, και ἐπομένως τὸ πρωτόπλασμα, ἐξ οὗ ταῦτα συνίστανται, εἶνε ἐξηναγκασμένον νὰ ἐκτελῇ ἀπάσας τὰς τῆς ζωῆς λειτουργίας. Ἐπειδὴ στεροῦνται στόματος και ἔδρας,

λαμβάνουσι τὴν τροφήν αὐτῶν διὰ μέσου τοῦ δέρματος ἢ τοῖς διὰ τῆς λεγομένης διαπιδύσεως (ἐντοσμάσεως).

Ζῶσι δὲ τὰ ἀγελαῖα ἐν τῷ ἐντερικῷ σωλῆτι και ἐν τῷ κύνει τοῦ σώματος ζῶων ἀσπονδύλων, ἰδίᾳ ἐντόμων, μυριοπόδων και σκολήκων, σπανίως δ' ἐντὸς καρκινειδῶν και ὀλοθυρίων. Ἄν δὲ τὰ παράσιτα ταῦτα ἀναπτυχθῶσιν ἐπὶ τινος ζῶου ἐν μεγάλῃ ποσότητι, ἐπιφέρουσι τὸν θάνατον.

Ὁ πολλαπλασιασμός τῶν παρασίτων τούτων γίνεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ διὰ συζεύξεως. Δύο ζῶα συγκακλίνονται και περικαλύπτουσι ἑαυτὰ διὰ κύστεως· δύνανται ὅμως και ἐν τοιοῦτον ζῶον νὰ ἐγκλιεσθῆ ἐντὸς κύστεως. Ἐντὸς δὲ τῆς κύστεως ταύτης τὸ πρωτόπλασμα, ἐξ οὗ συνίστανται τὰ ζῶα ταῦτα, διαμελίζεται εἰς ποσότητά τινα σωματίων ἀτρακτοειδῶν, τὰ καλούμενα ψευδοσκάφια (pseudonavicellen), και ὡς ἐκ τούτου και ἡ κύστις καλεῖται ψευδοσκάφια κή. Ἀποῦ δὲ ἡ κύστις, ἐνῶ εἰσέτι ζῆ ὁ ξενίζων αὐτὴν ἢ και μετὰ θάνατον τούτου, ἐξέλθῃ τοῦ σώματος ἐν ᾧ ζῆ, ἐλευθεροῦνται τοῦ περιβλήματος τὰ ψευδοσκάφια. Ἀποῦ δὲ ταῦτα εἰσέλθωσι και πάλιν εἰς τὸ σῶμα ξενοδόχου τινός, εἴτε ἀμεσῶς αὐξάνουσι ἐν τούτῳ εἰς τέλεια ἀγελαῖα ἢ μετασχηματίζονται εἰς σῶμα ὁμοιον πρὸς ἀμοιβάην (*), ἐξ ἧς διὰ διχασμοῦ γεννῶνται δύο νεαραὶ γρηγορίναι.

(Ἐπίται συζεύξαι).

ΠΟΙΚΙΛΙΑ

Ἡ μεταξὺ Λονδίνου και Παρισίων τηλεφωνικὴ συγκοινωνία ἐπαυξηθήσεται διὰ τῆς τοποθετήσεως και ἐτέρου σύρματος. Οὕτω ἐλπίζεται ὅτι θέλουσι ἐξυπηρετηθῆ αἱ παρουσιαζόμεναι πολλαὶ ἀνάγκαι.

×

Ἐν Μεσχῆ εἰς ἀπόστασιν 5 ἡμερῶν ἀπὸ τοῦ λιμένος τῆς Μαζατλάν ἀνεκαλύφθη σπουδαῖον ἀργυρορυχτεῖον.

×

Ἀπέθανε κατ' αὐτὰς ὁ γνωστός ἄγγλος ἠλεκτρολόγος Ἀλέξανδρος Walt ἐν ἡλικίᾳ ἐτῶν ἐξήκοντα και ἐννέα. Ἐπίσης δὲ και ἐν Βερολίνῳ ὁ διάσημος χημικὸς Hoffmann.

(*) Τὰ ἀτελεστάτου ὄργανοι ζῶα καλοῦνται πρωτόζωα· εἰς ταῦτα ἀνήκουσιν αἱ ἡμοσταξίαι τῶν ἐγγυματογενῶν και τῶν ριζοπόδων. Ἐκ τούτων τὰ ριζόποδα συνίστανται ἐκ πρωτοπλάσματος, συνισταμένου ἐκ βλενωδους τινός βωλίου, ὅτε μὲν γυμνοῦ, ὅτε δὲ ἐγκλεισμένου ἐντὸς κελύφους ἀσβεστιτικοῦ ἢ ὀξυπυριτακοῦ. Γυμνὰ ριζόποδα εἶνε αἱ ἀμοιβάαι ἢ ἀμοιβάδες, ζῶα μικροσκοπικά, ζῶντα συνήθως ἐντὸς λιμναζόντων ὑδάτων. Τὰ βωλοειδῆ ταῦτα και ἀτελεστάτα τὸν ὄργανισμόν ζῶα, ὡθῶσιν ἀμοιβαίως μέρος τοῦ σώματος αὐτῶν αἰφνιδίως και ἀκανονίστως· κατὰ διαφόρους διευθύνσεις, ὅπως τὰ φυτὰ τὰς ρίζας τῶν και σχηματίζουσι ἐξυγᾶς τινας ἢ ἀκτίνας, χροσμεουσᾶς ὡς συλληπτήρια, ἢ κινήτρια ὄργανα διὰ τοῦτο καλοῦνται και ριζόποδα. Ἄν αἱ βλενωδεις αὐταὶ ἰκτινες συλλάθωσι τροφήν τινα, συστέλλόμεναι φέρουσι ταύτην πρὸς τὸ ἐσωτερικὸν τοῦ βωλίου, ἐν ᾧ πολλοὶ εὐρίσκονται πυρῆνες και ἡ πέψις γίνεται οὕτω.

M.